

зираше прѣдопрѣдѣленното, както Орестъ, дигнѣ гордѣ гла-  
вѣтъ си спрямо свършеннѣтъ си вече честь.

Между това погледа отъ прозореца и ето голѣмо дви-  
женіе по Кармилскѣтъ стѣгѣ. Всички Французи ся на-  
мѣрвахъ тамо, и тегляхъ Неаполитанцѣтъ на хоро..... Окол-  
нитѣ кѣща ся обкыцахъ, провѣски ся въздигахъ, пѣтищата  
ся постилахъ съсъ цвѣтія!.... А народѣтъ ся виждаше раздвоенъ  
отъ тѣзи празничны приготовления..... Едни съдѣйствувахъ  
на тѣхъ и выкахъ Да живѣе Гюизи, Да живѣе Шатильонъ!  
А други оставахъ безгласны и дряхлы; едни ся подгѣв-  
ряхъ изниско, а други по-безстрашявы отъ тѣхъ запла-  
свахъ велегласно.

Какво приготвятъ тѣзи челоуѣцы! попыта Пазоланка-  
та инокыніѣтъ която ѣ пригодаваше.....

— Прѣскърбѣжъ женитѣжъ, отговори тя..... Чувашъ ли зво-  
поветѣ? Звънѣтъ по заповѣдь; по заповѣдь ся приготвя  
церквата мѣнастырска, по заповѣдь и священникѣтъ ще бла-  
гослови този бракъ.....

— А по койъ заповѣдь?

— По заповѣдь на новыи господарь, дукѣтъ Гюизи.

Умразно прѣдчувствіе облада горкѣтъ женѣ; отъ ту-  
паніето на сърдцето си осѣщаше че мѣкытъ ѣ не сѣ ся свѣр-  
шили още.

— И кои ли сѣ тѣзи по заповѣдь новобрачны? попыта  
настрѣхнѣла.

— Маркызь Шатильонъ който управлява тука съ братов-  
чѣда си, и дѣщерята Подкралева, плѣнницата въ св. Лав-  
рентія.

— Марія Арческа ли? извика Мазаніеловата вдовица, ка-  
то си напомни всичко и дигнѣ рѣцѣ къмъ небето.

— Но това е невѣзможно! приложи съ ужасъ; но Ма-  
рія Арческа има сега толкозь голѣмо отвращеніе отъ Ша-  
тильона, колкото отпреди го обкычаше..... Че по нейнѣ при-  
зовкѣ и нейъ за да откѣсне отъ рѣцѣтъ на този безчес-